

[Landbrugsministeren.]

udtrykkelig, at den Undersøgelse, der var i Gang for Øjeblikket, gik netop ud paa, om de paagældende Landboere ikke selv kunde afvande de Arealer, som de ejer, og som ligger bagved Statens Arealer, og at vi saa kunde beholde det Areal, der hørte Staten til, til det Brug, vi finder formaalstjenligt. Det var, hvad jeg udtalte første Gang, og det er, hvad Undersøgelsen gaar ud paa.

Til det ærede Medlem Hr. Clausager vil jeg sige, at jeg har aldrig sagt, at der var noget muggent ved Sagen, aldrig! Jeg har kun sagt, at Sagen er kommet til mig for kort Tid siden, vel for en 14 Dages Tid siden, og de private Lodsejere deroppe, der har set Resultatet af den økonomiske Beregning, der er foretaget, de er alligevel vejet tilbage for at gaa i Gang med det. Saa maa jeg, synes det mig, have Lov til at være forsigtig og sige, at det skal man tænke paa en lille Smule endnu, før man giver et endeligt Tilsagn. Men jeg har ikke udtalt, at der var noget muggent ved Sagen, jeg har heller ikke udtalt, at jeg gik imod den, jeg har blot sagt, at den var paa Overvejelsesens Stadium.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 30. ds., Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1931 til 31. Marts 1932.

Mødet hævet Kl. 10⁴⁵.

16de Møde.

Torsdag den 30. Oktober Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1931 til 31. Marts 1932.

Forhandlingen genoptoges.

Hans Nielsen: Jeg vil begynde med at takke den højtærede Statsminister for de Udtalelser, han fremsatte her for et Par Dage siden vedrørende Færøerne. Jeg forstaaer saa godt, at den højtærede Statsminister er betænkelig ved at skride til en Folkeafstemning paa Færøerne, naar Selvstyrepartiet paa Forhaand erklærer, at det ikke vil deltage i en saadan. Paa den anden Side maa jeg udtale Haabet om, at det vil lykkes at bevæge Selvstyrepartiet til at indtage en anden Stilling, thi jeg synes, at de i allerhøjeste Grad skylder os hernede paa en eller anden Maade at lade det blive afgjort, om de i det hele taget har nogen Del af Befolkningen bag sig i den Kampagne, de fører mod Danmark, og naar der lyder Røster om en Løsrivelse her fra Landet.

Jeg maa ogsaa takke den højtærede Statsminister, fordi han har givet Løfte om overfor Finansudvalget at oplyse, hvilke Resultater vort Land har af den Bevilgning paa 14 000 Kr., som man giver til Magister Porsild.

Endvidere vil jeg takke den højtærede Udenrigsminister, fordi han udtalte sin Beredvillighed til at søge vort Voldgiftstraktatsystem udvidet, specielt med de Magter, som har særlig Interesse i Østersøen. Det er jo sikkert den højtærede Udenrigsminister bekendt, at der har været ført Forhandlinger mellem Rusland og forskellige Lande om Afslutning af Voldgiftstraktater. Disse Forhandlinger har i flere Tilfælde ikke ført til noget positivt Resultat, men derimod er der i Fjor afsluttet en Forligskonvention mellem Rusland og Tyskland, som er meget vidtgaaende, for saa vidt som den omfatter alle Stridigheder, af hvad Art tænkes kan, og jeg kan ikke se rettere end, at denne Forligskonvention indeholder Fordele, som ikke findes i andre Overenskomster mellem Landene. Den er nemlig baseret paa at forhindre, at Konflikter kan komme til Udvikling, idet Parterne hver vælger 2 Medlemmer til disse Forligskommissioner, og disse Repræsentanter skal træde sammen hvert Aar og forhandle om mulige Stridsspørgsmaal og søge at bringe dem ud af Verden; Repræsentanterne kan naturligvis ogsaa indkaldes ekstraordinært. Det forekommer mig, at Rusland ved Indgaaelsen af denne Overenskomst med Tyskland har vist en god Villie til at søge at komme i Forbindelse med de vesteuropæiske Nationer, og jeg kan kun udtale mit Ønske om, at vi her i Dan-